

Stilurile parentale

1

Părintele nepăsător

ignoră sentimentele copilului

- Tratează sentimentele copilului ca fiind lipsite de importanță
- Distrage atenția copilului pentru a-i bloca emoțiile
- Arată puțin interes față de ce dorește copilul să comunice
- Se simte iritat, rănit sau copleșit de emoțiile copilului său
- Se concentrează pe emoțiile negative, înrăutățind situația
- Nu-și cunoaște și nu își acceptă propriile emoții
- Bagatelizează evenimentele prin ironie sau satiră

2

Părintele critic

judecă și critică permanent

- Judecă și critică în permanență orice face sau spune copilul
- Are nevoie să impună limite mereu
- Reprimă, disciplinează, pedepsește pentru exprimarea emoțională
- Manipulează emoțional prin controlul asupra copilului
- Simte nevoia de afecțiune a copilului ca fiind o slăbiciune
- Este autoritar
- Este concentrat pe comportamente și manipularea acestora
-

3

Părintele permisiv

nu impune limite copilului

- Acceptă lejer exprimarea emoțională a copilului
- Consolează rapid, fără a oferi sfaturi legate de comportament
- Nu îl învață pe copil nimic legat de emoții
- Nu instituie limite ale comportamentului
- Nu îl ajută și nici nu îl învață pe copil să rezolve problemele emoționale
- Crede că nu îi poți oferi mare lucru lumii, doar să supraviețuiești zi de zi.

4

Antrenorul emoțional

ascultă și comunică emoțional cu copilul

- Vede în emoții o modalitate de apropiere de copil
- Suportă comportamentul copilului, ca oportunitate de învățare
- Este conștient de ce simte și își respectă propriile emoții
- Empatizează cu emoțiile copilului
- Îl îndrumă să rezolve problemele
- Trasează limite, învățând copilul cum să se manifeste acceptabil în societate
- Își învață copilul cum să-și formeze deprinderi în rezolvarea problemelor

Sursa: John Gottman și Joan DeClaire